

BELGISCHE SENAAT

VERGADERING VAN 24 OCTOBER 1928

Wetsontwerp betreffende de herziening van de bij titels II en III der samengeordende wetten op de militaire pensioenen voorziene pensioenen en tegemoetkomingen.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MEVROUW, MIJNE HEEREN,

Luidens artikel 19, 1°, der wet van 28 Juli 1926, mag alléén de wetgever het tot 31 December 1928 reikend uitstel verlengen dat bij artikel 29 van het Koninklijk besluit van 14 November 1923 wordt verleend aan de militairen die den veldtocht 1914-1918 hebben meegemaakt en wier invaliditeit tusschen 1 Augustus 1914 en 30 September 1919 ontstaan is, om in geval *van verergering* eene herziening van hun pensioen aan te vragen.

Voortgaande op eene in Frankrijk, bij wet van 9 Januari 1926 uitgevaardigde beschikking, heeft onderhavig wetsontwerp ten doel de onder voormeld artikel 19 bedoelde invaliden toe te laten de aanvragen om herziening waarvan sprake, zonder termijnbeperking in te dienen.

Doch het komt er natuurlijk op aan dergelijken maatregel slechts welbewust toe te passen en het voordeel er van alléén aan de invaliden toe te kennen, wier toestand zulks wettigt.

Daartoe eischt artikel 1 vooreerst dat de aanvraag samengaat met een uitvoerig geneeskundig getuigschrift waaruit blijkt dat de ingeroepen verergering werkelijk bestaat. Vervolgens stelt het, om

de eigenlijke herziening te kunnen bekomen, sommige voorwaarden, die zijn :

De bijkomende invaliditeit moet van *bestendigen* en niet van toevalligen of voorbijgaanden aard zijn;

Zij moet *uitsluitend te wijten vallen* aan de oorzakelijke ziekte of kwetsuur der invaliditeit waarvoor het oorspronkelijk pensioen werd verleend; zij wordt dus geschat mits aftrek van de quotiteit die desgevallend dient toegeschreven, hetzij aan den leeftijd van den belanghebbende, hetzij aan alle andere factors welke, buiten het normaal verloop der kwaal, een gewisse en rechtstreeksche werking op de verergering dezer laatste zouden geöfend hebben.

Aldus bepaald, moet de bijkomende invaliditeit in algemeenen regel *ten minste 20 t. h.* bedragen, om tot herziening te kunnen overgaan; dit minimumbedrag van verergering is hetgeen bij eene wet van 25 Juli 1927, voor de burgerlijke oorlogsslachtoffers werd opgelegd; met des te meer reden dient het thans ook van de invaliden uit den veldtocht 1914-1918 geëischt, daar onderhavig ontwerp te hunnen gunste geen enkelen termijn voor 't indienen van de herzieningsaanvragen meer stelt. Noodig werd het geacht slechts ééne uitzondering te moeten maken voor de kwetsuren en lichaamsgebreken *die aanleiding tot het toekennen van een kwetsuurstreep* hebben

gegeven; mits al de overige voorwaarden vervuld zijn, volstaat het, wat hen betreft, dat de verergering ten minste 10 t. h. bedraagt, om het oorspronkelijk pensioen herzienbaar te maken.

Het toekennen van eene kwetsuurstreep wordt geëischt om den oorsprong van het letsel behoorlijk te betuigen en te voorkomen dat die, alleen ten gunste van de oorlogsgewetsen voorgestelde afwijking, bij vergelijking, tot geen enkele andere categorie kan uitgebreid worden.

Wanneer, anderzijds, een invalide gepensionneerd is wegens menigvuldige lichaamsgebreken en de verergering van twee of meer er van aanvoert, moet ieder gebrek, afzonderlijk beschouwd, aan de gestelde vereischen voldoen om tot herziening te kunnen leiden. Die maatregel dringt zich op, om al de invaliden, wegens eendere kwalen, op juist dezelfde wijze te bejegenen.

Voorbeeld : Een invalide is gepensionneerd tegen 20 t. h., uit hoofde van : a) een oorlogskwetsuur die 10 t. h. invaliditeit nasleept; b) een maagziekte die 10 t. h. invaliditeit meevoert. Hij doet verergering van de kwetsuur en tevens van de maagziekte gelden.

De bevoegde commissie komt tot het besluit : a) dat de kwetsuur met 10 t. h. verergerd is; wat die betreft kan de herziening geschieden, op grond van het bedrag van 20 t. h.; b) dat de maagziekte eveneens verergerd is met 10 t. h.; hier, dus geen herziening mogelijk, vermits de verergering beneden het minimum van 20 t. h. blijft.

Derhalve wordt het nieuw pensioen van den belanghebbende berekend als volgt :

Kwetsuur : 20 t. h.;

Maagziekte : 10 t. h.,

hetgeen, bij toepassing van artikel 31 der samengeordende wetten (berekening van menigvuldige lichaamsgebreken), een globale invaliditeit bezorgt van :

$$20 + (10 + 5) \times 80$$

$$\text{-----} = 20 + 12 = 32 \text{ of } 35 \text{ th.}$$

100

Ware de maagkwaal met 20 t. h. verergerd, dan zou de herziening geschieden als volgt :

Maagziekte : 30 t. h.;

Kwetsuur : 20 t. h.,

zegge in 't geheel :

$$(20 + 5) \times 70$$

$$30 + \frac{\text{-----}}{100} = 47,5 \text{ of } 50 \text{ t. h.}$$

In gebeurlijk geval mag de bevoegde commissie natuurlijk besluiten, indien haar onderzoek op een dergelijke geneeskundige bevinding uitloopt, dat de toestand van een bij voorbeeld wegens twee kwalen gepensionneerden invalide verergerd is, doch dat deze beide kwalen in werkelijkheid er maar ééne uitmaken. Om in dit geval herziening te kunnen billijken, moet het nieuw eenig percentage ten minste 20 t. h. meer bedragen dan het oorspronkelijk globaal percentage.

Voorbeeld : Een oorlogsinvalide is gepensionneerd wegens :

a) Eenvoudige slepende ontsteking van de luchtpijptakken . . . 10 t. h.

b) Hartziekte . . . 10 —

Totaal. . . 20 t. h.

De commissie oordeelt dat hij thans is aangetast doorslepende ontsteking van de luchtpijptakken met windgezwel en door hartziekte, die samen één enkele kwaal vormen. Herziening zal plaats hebben, indien de invaliditeitsgraad wegens die eenige kwaal op ten minste 40 t. h. wordt geschat.

Ten slotte handhaaft artikel één, mits hun kracht van wet te geven, de bepalingen van artikel 29 van het Koninklijk besluit van 14 November 1923, die niet terugslaan op de bij gezegd artikel één voorziene gevallen; met andere woorden, die bepalingen blijven toepasselijk op de aanvragen om herziening van de invaliditeitspensioenen verleend aan militairen — hebbende al dan niet den veldtocht 1914-1918 mee-

gemaakt — wegens kwetsuren of lichaamsgebreken *die in vreedstijd* zijn ontstaan, 't is te zeggen buiten het tijdperk tusschen 1 Augustus 1914 en 30 September 1919.

* *

Sommige militairen uit den veldtocht 1914-1918 hebben eene aanvraag om invaliditeitspensioen ingediend binnen de termijnen gesteld hetzij bij artikel 27 van het Koninklijk besluit van 14 November 1923, hetzij bij het Koninklijk besluit van 13 Mei 1925, hetzij bij de wet van 25 Juli 1927 (tot het verleenen van een laatste uitsstel dat den 31st December 1928 vervalt).

Uit hun dossier blijkt dat het bewijs van het ontstaan der kwaal, die zij deden gelden, is geleverd overeenkomstig de voorschriften van het eerste artikel, 1°, der wet van 25 Juli 1927, welke de laatste in datum is waarvan zij het voordeel konden genieten, zooals artikel 3 van bedoelde wet het bepaalt; doch zij hebben het aangevraagd pensioen niet bekomen, *omdat de bevonden invaliditeitsgraad met betrekking tot de aangevoerde kwaal ontoereikend was om recht op een pensioen te openen*.

Wanneer een dergelijke toestand behoorlijk is vastgesteld, is het billijk en wettig gebleken de belanghebbenden in geval van *verergering van die kwaal* toe te laten deswege, onder dezelfde voorwaarden als de onder het eerste artikel vermelde invaliden, eene aanvraag in te dienen om herziening van de vroeger getroffen beslissing. Dat is het voorwerp van artikel 2 van het wetsontwerp. Opdat het pensioen kunne toegekend worden, eischt het, echter, dat de ingeroepen verergering den invaliditeitsgraad tot op *ten minste 20 t. h.* brengt, wanneer het kwetsuren of lichaamsgebreken geldt die aanleiding gegeven hebben tot het verleenen van eene kwetsuurstreep en, in ieder ander geval, tot *ten minste 30 t. h.*, omdat de rechthebbenden van het eerste artikel

die minima-percentages moeten bereiken, opdat hun pensioen kunne herzien worden en de militairen die het voordeel van de welwillende beschikkingen van artikel 2 genieten, niet gunstiger mogen behandeld worden.

Die beschikkingen dienen, trouwens, streng toegepast. Zoo het ingevolge de oorspronkelijke aanvraag opgemaakt dossier, om eender welke reden, doch afgezien van het voordeel van het vermoeden, de elementen niet bevat waaruit het bewijs van het ontstaan volgt, kan artikel 2 niet ingeroepen worden. In gebeurlijk geval kan er slechts bij toepassing van artikel 5 van het wetsontwerp tot herziening overgegaan worden.

* *

Krachtens artikel 7 van het Koninklijk besluit van 19 Augustus 1923, kunnen de militairen in werkelijken dienst, oudstrijders, voor 't oogenblik geen herziening wegens verergering aanvragen van het invaliditeitspensioen dat de wet hun toelaat samen met hun activiteitswedde te trekken. Onderhavig wetsontwerp stelt een einde aan dien toestand vermits het even goed op hen als op de huiswaarts weergekeerde oudstrijders toepasselijk is. Artikel 3 vervat echter eene bepaling die geen betoog behoeft, te weten : dat de belanghebbenden, *terwijl ze in werkelijken dienst blijven*, de aangehaalde herziening slechts kunnen bekomen indien de bevonden verergering niet voor gevolg heeft hen buiten staat te stellen hunnen dienst normalerwijs waar te nemen.

Binnen het kader der geldende wetsbepalingen, geeft datzelfde artikel buitendien nauwkeurig aan naar welken graad het herziene pensioen desgebeurlijk dient geregeld.

Het intrekken van de twee eerste alinea's van artikel 7 van het Koninklijk besluit van 19 Augustus 1923 blijkt uit de bepalingen zelf van het wetsontwerp. Alléén het derde lid blijft

van kracht; het voorziet dat de militairen in werkelijken dienst, eerst wanneer zij den dienst voorgoed verlaten, aanspraak mogen maken op hunne gebeurlijke rechten in verband met lichaamsgebreken welke buiten het tijdperk van 1 Augustus 1914 tot 30 September 1919 zijn ontstaan.

* * *

Buiten het geval van verergering, kunnen de invaliditeitspensioenen verleend aan militairen of gelijkgestelden die in vredes- of in oorlogstijd gediend hebben, luidens artikel 32 van het Koninklijk besluit van 14 November 1923 hierzien worden, zonder voorwaarde van termijn, hetzij op eigen hand van den Minister van Landsverdediging, hetzij op verzoek van de belanghebbenden, in volgende gevallen :

1° Wanneer er ten nadeele van den belanghebbende een stoffelijke vergissing van vereffening werd begaan;

2° Wanneer de uit sommige stukken blijkende inlichtingen, op grond waarvan een pensioen werd verleend, onjuist bevonden worden;

3° Wanneer verslagen, getuigschriften of andere stukken het bestaan aantoonen van nieuwe feiten ter rechtvaardiging van de gegrondheid der aanvraag.

In dezelfde gevallen als die voorzien onder artikel 32, verleent artikel 66 van hetzelfde besluit toelating om herziening van de pensioenen van weduwen en weezen en van de toegestane of gehandhaafde tegemoetkomingen der opgaande verwanten.

Artikel 4 van het wetsontwerp verleent aan de betrokken beschikkingen van hoogervermeld Koninklijk besluit kracht van wet. Om echter de rechtspleging te vergemakkelijken en naar het voorbeeld van wat, onder méér, bij de Fransche wet van 31 Maart 1919 is voorgescreven, voorziet het dat de aanleg tot herziening rechtstreeks ahangig dient gemaakt bij de hogere rechtsmacht van beroep, wanneer deze

laatste de beslissing heeft getroffen waarvan hooger beroep wordt ingesteld. Inderdaad, in dergelijk geval is de voorafgaande tusschenkomst van eene commissie van eersten aanleg overbodig, aangezien alléén de rechtsmacht van beroep, welke luidens de samengeorde wetten in laatsten aanleg beslist, hare uitspraak kan bekrachtigen of wijzigen.

* * *

Luidens artikel 3 der wet van 25 Juli 1927 waarbij een laatste uitstel tot 31 December 1928 aan de militairen uit den veldtocht 1914-1918 wordt verleend om hunne rechten op een invaliditeitspensioen te laten gelden, kunnen de militairen en gelijkgestelden, wier aanvraag, vroeger ingediend ter uitvoering van de desbetreffende Koninklijke besluiten, werd *verworpen*, geen nieuwe aanvraag indienen dan onder de bij artikel 1 derzelfde wet voorziene voorwaarden.

Daaruit volgt dat de militairen — behalve die bedoeld onder artikel 2 van onderhavig wetsontwerp — wier aanvraag werd verworpen omdat zij, buiten de eigenlijke invaliditeit, niet aan de gestelde vereischten voldeed om recht op pensioen te openen, na 31 December 1928 de getroffen beslissing niet meer aan herziening kunnen onderwerpen, zelfs wanneer nieuwe feiten of elementen het bestaan van dit recht komen staven.

Hoewel dergelijke toestanden hoe langer hoe zeldzamer worden, scheen het dat onderhavig wetsontwerp, wegens zijn voorwerp zelf, ze niet mocht verwaarloozen zoowel wat het verwerpen van invaliditeitspensioenen betreft, als het weigeren van pensioenen voor weduwen en weezen of van tegemoetkomingen voor opgaande verwanten.

Derhalve bepaalt artikel 5 nader onder welke voorwaarden de herziening van de beslissingen waarvan sprake kan geschieden. De beschikking die het uitspraak doet in 't vooruitzicht van die

noodzakelijk buitengewone gevallen waarin het aanvankelijk verwerpen aan een vergissing vanwege het bestuur of aan een van den wil van den belanghebbende klaarblijkend onafhankelijke omstandigheid te wijten is, behoeft geen commentaar.

In de andere gevallen zijn de voorwaarden waaraan het de ontvankelijkheid van de aanvraag en het bestaan van het recht onderwerpt, ingegeven door de voorschriften vervat in de wet van 25 Juli 1927 en door de algemeene bepalingen van onderhavig wetsontwerp.

* * *

De bij artikel 6 uitgevaardigde maatregel is verwant met dien welke het voorwerp van artikel 5 der wet van 25 Juli 1927 uitmaakte. Het gebeurlijk recht op pensioen wegens dienstjaren komt inderdaad ten goede en kan rechtmatig eerst ten goede komen wanneer de militair voorgoed den dienst verlaat. Uit het feit zelf, kan degene, die op dat oogenblik niet aan de vereischte wettige voorwaarden voldeed om dat recht te zien openen, natuurlijk geen aanspraak maken op het pensioen wegens dienstjaren, indien die voorwaarden in 't vervolg (en dikwijls heel langen tijd na zijn vertrek uit het leger), maar vervuld geraken krachtens nieuwe beschikkingen waaruit hij in opzicht van invaliditeitspensioen voordeel trekt. De uitzondering voorzien in het eenig geval van herziening waarover het gaat onder het 1° van artikel 5 van het wetsontwerp, rechtvaardigt zich zelve; het ligt inderdaad voor de hand dat wanneer een militair ten onrechte van het invaliditeitspensioen is verstoken, en het naderhand verkrijgt op den datum waarop hij het regelmatig hadde moeten bekomen, hij eveneens moet hersteld

worden in zijne gebeurlijke rechten op het dienstouderdomspensioen, dat uit het eerste voortvloeit.

* * *

Een gelijkaardige maatregel als die voorzien onder artikel 7, komt reeds voor in artikel 2 der wet van 25 Juli 1927. Ten slotte breidt artikel 8, zooals gewoonlijk, het voordeel van de beschikkingen van het wetsontwerp uit tot de rechthebbenden uit het herwonnen gebied, voor zoover die beschikkingen op hen kunnen toegepast worden volgens de categorie waartoe zij behooren.

* * *

Zooals gezegd, vervallen de bij artikel 29 van het Koninklijk besluit van 14 November 1923 en bij artikel 3 der wet van 25 Juli 1927 gestelde termijnen, den 31ⁿ December 1928. Ook dient onderhavig wetsontwerp den 1ⁿ Januari 1929 kracht te verkrijgen. Wenschelijk is het dus het zoo spoedig mogelijk te onderzoeken om alle leemte tusschen de thans geldende beschikkingen en de voorziene nieuwe te voorkomen.

Opgevat in een geest van welwillende rechtvaardigheid, doet dit ontwerp bovendien, zooals het behoort, bij de wet al regelen wat verband houdt met de voorwaarden waaronder er kan overgegaan worden tot de herziening van de pensioenen en tegemoetkomingen, voorzien bij titels II en III der samengeordende wetten op de militaire pensioenen.

De Minister van Landsverdediging,
Graaf DE BROQUEVILLE.

(ANNEXE AU N° 200.)

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION 1927-1928

Projet de Loi relatif à la revision des pensions et allocations prévues aux titres II et III des lois coordonnées sur les pensions militaires.

Albert,

ROI DES BELGES.

A tous, présents et à venir, SALUT !

Sur la proposition de Notre Ministre de la Défense Nationale,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre de la Défense Nationale est chargé de présenter, en Notre Nom, aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

ARTICLE PREMIER. — Les militaires et assimilés ayant participé à la campagne 1914-1918, qui sont admis à une pension d'invalidité du chef de blessures ou infirmités contractées ou aggravées durant la période comprise entre le 1er août 1914 et le 30 septembre 1919, peuvent, en cas d'aggravation des dites blessures ou infirmités, introduire, à dater du 1er janvier 1929 et sans limitation de délai, une demande en revision de leur pension.

La demande est adressée au Ministre de la Défense Nationale et n'est recevable que si elle est appuyée d'un certificat médical circonstancié faisant ressortir la nature de l'aggravation ou de la complication invoquée.

(BIJLAGE VAN N° 200.)

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1927-1928

Wetsontwerp betreffende de herziening van de bij titels II en III der samengeordende wetten op de militaire pensioenen, vooziene pensioenen en tegemoetkomingen.

Albert,

KONING DER BELGEN,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL !

Op voorstel van Onzen Minister van Landsverdediging,

WIJ HEBBEN BESLOTEN EN WIJ BESLUITEN :

Onze Minister van Landsverdediging is er mede belast volgend wetsontwerp, in Onzen Naam, bij de Wetgevende Kamers in te dienen.

EERSTE ARTIKEL. — De militairen en gelijkgestelden die den veldtocht 1914-1918 hebben medegemaakt en houder zijn van een invaliditeitspensioen wegens tusschen 1 Augustus 1914 en 30 September 1919 opgedane of verergerde kwetsuren of lichaamsgebreken, mogen in geval van verergering van die kwetsuren of lichaamsgebreken, met ingang van 1 Januari 1929, en zonder termijnbeperking, eene aanvraag om herziening van hun pensioen indienen.

De aanvraag wordt gericht tot den Minister van Landsverdediging en is maar ontvankelijk wanneer ze gestaafd is met een uitvoerig geneeskundig getuigschrift, waaruit de aard der aangevoerde verergering of verwikkeling blijkt.

Pour que la revision puisse avoir lieu, il faut :

1° Que le supplément d'invalidité soit reconnu permanent et exclusivement imputable à la blessure ou à la maladie causale de l'invalidité pour laquelle la pension a été accordée, compte tenu de la quotité attribuable à l'âge de l'intéressé ou à d'autres facteurs éventuels;

2° Que le supplément d'invalidité, déterminé comme il est dit ci-avant, soit de 10 p. c. au moins s'il s'agit de blessures ou infirmités ayant donné lieu à l'octroi d'un chevron de blessure et de 20 p. c. au moins dans tout autre cas.

Le cas échéant, chacune des affections, dont l'aggravation est invoquée, est envisagée séparément pour l'application des dispositions qui précèdent.

La pension révisée prend cours le 1er du mois dans lequel la demande en revision a été régulièrement introduite; toutefois, la commission compétente pour statuer peut exceptionnellement fixer une autre date dans un rapport spécial dûment motivé.

L'article 29 de l'arrêté royal du 14 novembre 1923, n° 16775, complété par l'arrêté royal du 8 février 1928, n° 24236, reste d'application pour les situations autres que celles qui sont définies au présent article.

ART. 2. — Les militaires et assimilés qui ont participé à la campagne de 1914-1918 et qui, ayant introduit dans les délais impartis une demande de pension d'invalidité du chef de blessures ou infirmités contractées ou aggravées durant la période comprise entre le 1er août 1914 et le 30 septembre 1919, ont fourni, ainsi que leur dossier l'atteste, les éléments requis pour établir la preuve d'origine en conformité de la loi du

Om tot herziening te kunnen overgaan, moet :

1° De bijkomende invaliditeit erkend worden als zijnde van blijvenden aard en uitsluitend te wijten aan de oorzakelijke kwetsuur of ziekte van de invaliditeit waarvoor het pensioen werd verleend, met inachtneming van de quotiteit toe te schrijven aan den ouderdom van den belanghebbende of andere gebeurlijke factoren;

2° De, als hooger gezegd, vastgestelde bijkomende invaliditeit ten minste 10 t. h. bedragen wanneer het kwetsuren of lichaamsgebreken geldt die tot het verleen van een kwetsuurstreep aanleiding hebben gegeven, en ten minste 20 t. h. in alle ander geval.

In gebeurlijk geval wordt ieder van de kwalen waarvoor verergering wordt aangevoerd, voor de toepassing van bovenstaande beschikkingen, afzonderlijk beschouwd.

Het herziene pensioen gaat in den eersten der maand waarin de aanvraag om herziening regelmatig werd ingediend; de commissie, tot wier bevoegdheid de beslissing behoort, kan echter, uitzonderingshalve, bij een behoorlijk gemotiveerd bijzonder verslag een anderen datum stellen.

Artikel 29 van het Koninklijk besluit van 14 November 1923, n° 16775, aangevuld bij het Koninklijk besluit van 8 Februari 1928, n° 24236, blijft toepasselijk voor de andere toestanden dan die in onderhavig artikel bepaald.

ART. 2. — De militairen en gelijkgestelden die den veldtocht 1914-1918 hebben medegemaakt, en binnen de gestelde termijnen eene aanvraag hadden ingediend om invaliditeitspensioen wegens tusschen 1 Augustus 1914 en 30 September 1919 opgedane of verergerde kwetsuren of lichaamsgebreken en, zooals het uit hun dossier blijkt, de vereischte elementen hebben ingeleverd om, overeenkomstig de wet van

25 juillet 1927 (art. 1er, 1°), mais ont été déboutés parce que le degré d'invalidité afférent aux affections invoquées était insuffisant pour ouvrir le droit à la pension, peuvent, en cas d'aggravation des dites affections, introduire à dater du 1er janvier 1929 et sans limitation de délai, une demande en revision de la décision intervenue.

Les dispositions de l'article 1er sont applicables aux intéressés, sauf que, pour que la pension puisse être concédée, le supplément d'invalidité inhérent à l'aggravation et déterminé comme il est prescrit au dit article 1er, doit porter le degré d'invalidité de l'affection considérée à 20 p. c. au moins s'il s'agit de blessures ou infirmités ayant donné lieu à l'octroi d'un chevron de blessure et à 30 p. c. au moins dans tout autre cas.

ART. 3. — Les militaires en activité de service ne pourront bénéficier de la revision sollicitée par application des articles 1 et 2, tout en restant au service actif, si l'aggravation constatée a pour effet de les mettre hors d'état d'assurer l'exercice normal de leurs fonctions.

La pension est révisée, dans le cas de l'article 1er, sur le même grade que la pension primitivement concédée. Dans le cas de l'article 2, elle est fixée, pour les militaires demeurés sans interruption en activité de service, ou rengagés avant le 1er août 1923, sur le grade dont ils étaient revêtus à cette date; pour les militaires rengagés après le 1er août 1923, sur le grade visé dans l'acte de rengagement.

Les deux premiers alinéas de l'article 7 de l'arrêté royal du 19 août 1923, n° 16069, sont abrogés; le troisième

25 Juli 1927 (art. 1, 1°), het bewijs van ontstaan te staven, maar die werden afgewezen omdat de invaliditeitsgraad voor de aangevoerde kwalen ontoereikend was om rechten op pensioen te openen, kunnen, in geval van verergering van die kwalen, met ingang van 1 Januari 1929 en zonder termijnbeperking, eene aanvraag om herziening van de getroffen beslissing indienen.

De beschikkingen van het eerste artikel zijn toepasselijk op de belanghebbenden, doch, opdat het pensioen kunne verleend worden, moet de invaliditeitsbijslag wegens de verergering en vastgesteld zooals bij gezegd eerste artikel voorgeschreven, den invaliditeitsgraad voor de aangevoerde kwaal op ten minste 20 p. h. brengen, wanneer het kwetsuren of lichaamsgebreken betreft die tot het toekennen van eene kwetsuurstreep hebben aanleiding gegeven, en op ten minste 30 t. h., in alle ander geval.

ART. 3. — De militairen in werkelijken dienst kunnen het voordeel van de bij toepassing van artikelen 1 en 2 gevraagde herziening — terwijl zij in werkelijken dienst zouden blijven — maar genieten wanneer de bevonden verergering voor gevolg heeft hen buiten staat te stellen hunne ambtsverrichtingen normalerwijze uit te oefenen.

Voor het geval van het eerste artikel, wordt het pensioen herzien op denzelfden graad als het aanvankelijk verleende pensioen. Voor het geval van artikel 2, wordt het voor de ononderbroken in werkelijken dienst gebleven of vóór 1 Augustus 1923 opnieuw in dienst getreden militairen bepaald naar hunnen graad op dien datum; voor de na 1 Augustus 1923 opnieuw in dienst getreden militairen, na den in de nieuwe dienstverbintenis-akte aangegeven graad.

De eerste twee alinea's van artikel 7 van het Koninklijk besluit van 19 Augustus 1923, n° 16069, worden ingetrokken;

alinéa du même article reste d'application.

ART. 4. — Les articles 32 et 66 de l'arrêté royal du 14 novembre 1923, n° 16775, restent d'application dans les cas qu'ils prévoient, pour la revision des pensions et allocations concédées ou maintenues.

Toutefois, l'instance en revision est portée directement devant la juridiction supérieure d'appel constituée en exécution de l'article 67 des lois coordonnées sur les pensions militaires, lorsque la décision qui fait l'objet de l'instance a été rendue par cette juridiction.

ART. 5. — Les décisions portant rejet de pension ou allocation peuvent, à dater du 1er janvier 1929, et sans limitation de délai, être soumises à revision, soit à l'initiative du Ministre de la Défense Nationale, soit à la demande dûment motivée des intéressés, lorsqu'un élément ou fait nouveau justifie cette revision; il est fait application, le cas échéant, du second alinéa de l'article 4 ci-dessus.

S'il est incontestablement établi que le rejet de pension ou d'allocation est imputable à une erreur de l'administration ou à une circonstance manifestement indépendante de la volonté de l'intéressé, la revision sera effectuée et la date de prise de cours sera fixée en conformité des dispositions légales en vigueur au moment où la demande ayant donné lieu à rejet a été introduite.

Dans tout autre cas que celui visé à l'alinéa précédent, les dispositions ci-après seront d'application :

a) Si l'instance concerne une pension d'invalidité, il faut, pour que le droit existe : d'une part, que le requérant, abstraction faite de toute présomption,

het derde lid van hetzelfde artikel blijft toepasselijk.

ART. 4. — Artikelen 32 en 66 van het Koninklijk besluit van 14 November 1923, n° 16775, blijven toepasselijk voor de gevallen die ze voor de herziening van de verleende of gehandhaafde pensioenen of tegemoetkomingen voorzien.

Het geding tot herziening wordt, echter, rechtstreeksch voor het hogere rechtscollege van beroep gebracht, ingesteld ter uitvoering van artikel 67 der samengeordende wetten op de militaire pensioenen, wanneer de door het geding bedoelde beslissing door die rechtsmacht werd uitgesproken.

ART. 5. — De beslissingen tot verwerping van pensioen of tegemoetkoming kunnen, met ingang van 1 Januari 1929, en zonder termijnbeperking, hetzij op eigen hand van den Minister van Landsverdediging, hetzij op behoorlijk gemotiveerde aanvraag vanwege de belanghebbenden, aan herziening onderworpen worden, wanneer een nieuw element of feit die herziening wettigt; in dit geval is het tweede lid van bovenstaand artikel 4 toepasselijk.

Wanneer onweerlegbaar bewezen is dat de verwerping van een pensioen of tegemoetkoming aan een vergissing van het bestuur of aan een omstandigheid, klaarblijkend onafhankelijk van den wil van den belanghebbende te wijten valt, wordt er tot herziening overgegaan en de aanvangsdatum bepaald overeenkomstig de op 't oogenblik dat de verworpen aanvraag werd ingediend geldende wetsbepalingen.

Voor ieder ander geval dan dat voorzien onder voorgaand lid, zijn de volgende beschikkingen toepasselijk :

a) Betreft het geding een invaliditeitspensioen, dan moet, opdat het recht besta : eenerzijds de aanzoeker, afgezien van alle vermoeden, door alle geldige

fournisse la preuve par tous moyens valables que la blessure ou infirmité antérieurement invoquée a été causée ou aggravée durant le service et par le fait du service accompli; d'autre part, qu'elle entraîne un degré d'invalidité de 30 p. c. au moins, compte tenu de la quotité attribuable à l'âge de l'intéressé et à tous autres facteurs éventuels étrangers au fait du service. En outre, pour que sa demande puisse être accueillie, le requérant devra y joindre, indépendamment des éléments tendant à fournir la preuve d'origine, un certificat médical déterminant avec précision la nature de l'affection invoquée et dans quelle mesure elle réduit sa capacité de travail. Le cas échéant, chacune des blessures ou infirmités sur lesquelles porte l'instance en revision, est envisagée séparément pour l'application des dispositions ci-dessus énoncées;

b) Si l'instance concerne une pension de veuve ou d'orphelin, ou une allocation d'ascendant, le requérant devra, pour que le droit existe, établir : d'une part, que la blessure, l'accident, la maladie ou son aggravation, provient du fait du service; d'autre part, qu'il existe un rapport de causalité entre cette blessure, cet accident ou cette maladie et le décès. Le cas échéant, il devra fournir le rapport médical circonstancié prévu au dernier alinéa de l'article 15 des lois coordonnées sur les pensions militaires;

c) La pension ou l'allocation prend cours le 1er du mois durant lequel la demande en revision a été régulièrement introduite; toutefois, la commission compétente pour statuer peut fixer exceptionnellement une autre date dans un rapport spécial dûment motivé.

ART. 6. — Le militaire rentré dans ses foyers qui, au moment de quitter

middelen het bewijs leveren dat de vroeger aangevoerde kwetsuur of kwaal onder den dienst en door den volbrachten dienst werd veroorzaakt of verergerd is; anderzijds moet, met inachtneming van de quotiteit toe te schrijven aan den ouderdom van den belanghebbende en aan alle andere gebeurlijke factors vreemd aan het feit van den dienst, die kwetsuur of kwaal eenen invaliditeitsgraad van ten minste 30 t. h. navoeren. Opdat zijne aanvraag ontvankelijk weze, moet de aanzoeker er, bovendien, buiten de gegevens in verband met het bewijs van ontstaan, een geneeskundig getuigschrift bijvoegen, houdende nauwkeurige opgave van den aard der aangevoerde kwaal en den graad van arbeidsonbekwaamheid die er uit volgt. In gebeurlijk geval wordt ieder der in het geding tot herziening bedoelde kwetsuren of lichaamsgebreken voor de toepassing van voorgaande beschikkingen afzonderlijk beschouwd;

b) Betreft het geding een pensioen voor weduwe of wees, of eene tegemoetkoming voor opgaanden verwant, dan moet de aanzoeker, opdat het recht besta, bewijzen : eenerzijds, dat de kwetsuur, het ongeval, de ziekte of de verergering ervan aan het feit van den dienst te wijten is; anderzijds, dat er oorzakelijk verband bestaat tusschen die kwetsuur, dat ongeval of die ziekte en het overlijden. In gebeurlijk geval moet hij het bij 't laatste lid van artikel 15 der samengeordende wetten op de militaire pensioenen voorziene uitvoerig geneeskundig verslag indienen;

c) Het pensioen of de tegemoetkoming gaat in den eersten der maand waarin de aanvraag om herziening regelmatig werd ingediend; de commissie tot wier bevoegdheid de beslissing behoort, kan, echter, uitzonderingshalve, bij een behoorlijk gemotiveerd bijzonder verslag, een anderen datum stellen.

ART. 6. — De huiswaarts gekeerde militair die, op 't oogenblik dat hij den

définitivement le service, ne satisfait pas aux conditions requises pour avoir droit à la pension d'ancienneté en vertu de l'article 2, 4°, des lois coordonnées, ne peut, hors le cas mentionné au 1° de l'article 5 ci-dessus, prétendre à cette pension, lorsqu'il ne réunit les conditions susdites qu'à la faveur de la présente loi.

ART. 7. — Par dérogation au 4° de l'article 67 des lois coordonnées sur les pensions militaires, les frais généralement quelconques, nécessités par l'instruction, peuvent être mis à charge des demandeurs, lorsque leur demande est empreinte de fraude ou basée sur des faits manifestement inexacts. Le montant de ces frais est déterminé par la Commission compétente pour statuer sur la demande.

ART. 8. — Les dispositions de la présente loi sont applicables aux anciens militaires ou à leurs ayants droit, des mêmes catégories respectives, visés par les décrets et arrêtés du Haut-Commissaire du Roi, Gouverneur d'Eupen-Malmédy.

Donné à Bruxelles, le 18 octobre 1928.

ALBERT.

PAR LE ROI :

Le Ministre de la Défense Nationale,
Comte DE BROQUEVILLE.

dienst voorgoed verliet, niet in de vereischte voorwaarden verkeerde om recht te hebben op het dienstouderdomspensioen krachtens artikel 2, 4°, der samengeordende wetten, heeft, buiten het geval onder het 1° van bovenstaand artikel 5, geen recht op dat pensioen, wanneer hij slechts onder begunstiging van onderhavige wet in die voorwaarden verkeert.

ART. 7. — In afwijking van het 4° van artikel 67 der samengeordende wetten op de militaire pensioenen, kunnen alle welkdanige onkosten voor het onderzoek ten laste van de aanzoekers gelegd worden, wanneer hunne aanvraag bedrieglijk of op klaarblijkend onjuiste feiten gegrond bevonden wordt. Het bedrag van die onkosten wordt bepaald door de commissie tot wier bevoegdheid de beslissing over de aanvraag behoort.

ART. 8. — De bepalingen van onderhavige wet zijn toepasselijk op de oud-militairen of dezer rechthebbenden van dezelfde onderscheidenlijke categorieën, bedoeld bij de decreten en besluiten van den Koninklijken Hoogcommissaris, Gouverneur van Eupen-Malmédy.

Gegeven te Brussel, den 18° October 1928.

ALBERT.

VAN 'S KONINGS WEGE :

De Minister van Landsverdediging,
Graaf DE BROQUEVILLE.